

ønsker. Vi mene, at Landarbejdernes Kaar ere saa daarlige, at jo større Krav man stiller om det, de selv skulle besidde, des mere hindrer man virkelige Landarbejdere i at komme i Besiddelse af de Jordlodder, man her vil give Adgang til. Hvis man fastholder Fordringen om $\frac{1}{10}$ af Laaneværdien, har jeg den Tro, at man let kommer til at hindre Folk i at faa Jordlodder, som ellers vilde være i høj Grad kvalificerede til at bestride de Arbejder, som ere forbundne med et saadant Husmandsbrugs Drift. Vi fastholde derfor under Ændringsforslag Nr. 9, at 500 Kr. bør være Maksimum for, hvad der kan fordes af Landarbejderen.

Under Nr. 15 fastholde vi endvidere et Ændringsforslag om, at Laaneværdien skal kunne være 8,000 Kr. Flertallet er gaaet til 7,000 Kr., hvad vi erkende er en Fremgang, en betydelig Forbedring, saavel fra den nugældende Lov som fra det forelagte Lovforslag, og efter Flertallets Forslag kan Laaneværdien jo endvidere i visse Tilfælde gaa til 8,000 Kr., hvad vi ligeledes erkende er en Imødekommen overfor de Ønsker, der saavel fra vor som fra Husmændenes Side ere blevne fremsatte. Vi tro dog, at det vil være rigtigt at fastslaa, at 8,000 Kr. burde være Maksimum, for naar man naaede til en saadan Sum, vilde Husmandsbrugene derved kunne blive saa store, at Husmændene virkelig kunde leve af dem. Sammen med det Mindretal, jeg tilhører, er Ændringsforslaget herom ogsaa stillet af to andre ærede Medlemmer, paa hvis Vegne jeg altsaa ogsaa her anbefaler dette.

Med Hensyn til det Beløb, som kan anvendes til Lovens Udførelse i Praksis, foreslaas der jo ligeledes under Nr. 20 af Flertallet en Forbedring, som vi ogsaa erkende er imødekommende. Vi have imidlertid under Nr. 18 tilladt os at foreslaa, at de nødvendige Midler stilles til Raadighed paa de aarlige Finanslove, fordi vi have den Tro, at ved de Forbedringer, som nu indføres i Loven, vil den mere end tidligere give Lyst til at komme i Besiddelse af Husmandsbrug, og vi synes derfor, det vilde være heldigt, om vi hvert Aar, hvis det var fornødent, hvis det foregaaende Aar viste stærkere Efterspørgsel efter Husmandsbrug og Laan dertil, paa den kommende Finanslov kunde forøge Beløbet, hvad vi ere afskaarne fra at gøre uden i særlige Tilfælde i alt Fald, naar det i Loven er fastsat, at man ikke kan gaa højere end til 4 Mill. Kr. Vi tillade os derfor at mene, at det vilde være en

bedre Fremgangsmaade, om man stillede Beløbene til Raadighed paa Finansloven og derved havde Adgang til hvert Aar at foretage Forandring. Jeg erkender i øvrig, at de 4 Mill. Kr., som nu foreslaas, selvfølgelig ere væsentlig bedre end det tidligere foreslaaede, ihvorvel det dog ikke vil virke synderligt i Retning af at forøge Antallet af Husmandsbrug, fordi Laaneværdien jo er forhøjet, ligesom ogsaa Til lægslaanene ville optage store Beløb, saaledes at der jo medgaaer betydelig flere Midler til hvert enkelt Brug, til Tillægslaanene og de gamle Brug, hvorfor Antallet af de Brug, som kunne oprettes efter den Lov, som eventuelt nu vedtages, i Virkeligheden muligvis vil blive indskrænket i Sammenligning med den nuværende Tilstand.

Vi have ligeledes under Nr. 8 stillet et Ændringsforslag angaaende Betingelserne for at komme i Betragtning med Hensyn til Statslaan. I Forslaget, der forelaa fra den højtærede Minister, hedder det i § 3, Litra e, at man skal have ernæret sig som Landarbejder i de sidste 6 Aar. Flertallet har forandret dette til, at man skal have ernæret sig som Landarbejder i mindst 4 Aar efter sit attende Aar. Vi erkende, at denne Ændring er en betydelig Forbedring, men mene dog fremdeles, at det vilde være rimeligt, om hele Bestemmelsen herom udgik. Vi stille derfor Forslag om, at Litra e under § 3 udgaar. Vi anse det ikke for fornødent, idet der i senere Bestemmelser stilles Krav om visse Kvalifikationer hos de paagældende, der skulle komme i Betragtning efter Loven, og en saadan Grænse kan i visse Tilfælde virke hindrende for Folk, der ellers burde komme i Betragtning.

Vi stille endelig under Nr. 13 Forslag vedrørende det, man kalder offentlig Jord, den Jord, som nu er henlagt under Kirker, Stiftelser og lignende, idet vi angaaende den sige, at hvis saadan Jord overgaaer til Husmandsbrug, bør en aarlig Pengeydelse af 3 pCt. kunne fastsættes og prioriteres forud for det eventuelle Statslaan, det vil sige, at det Beløb, som Jordens Værdi andrager, bliver staaende som en Kapital, af hvilken Brugeren svarer en aarlig Pengeydelse af 3 pCt., altsaa i Virkeligheden en Prioritet, som Samfundet beholder i denne offentlige Jord, hvilket vi anse for at være en heldig Form. I alt Fald, saa længe vi ikke kunne komme til virkelig offentligt Fæste, anse vi den Form, der er antydet med dette Ændringsforslag, for dog at være lidt i Familie med Fæste, saaledes